

РЕШЕНИЕ

№ 14823

гр. София, 17.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **11848** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е след отмяна на предходното решение на съда с решение № 12747 от 25.11.2024 г., постановено по адм. дело № 6644/2024 г. на Върховния административен съд (ВАС), първо отделение. С решението си касационната инстанция е приела, че предходният съдебен акт е валиден и допустим, но неправилен. ВАС е приел, че оспореният ревизионен акт е валиден и издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 от ДОПК – възложилият ревизията орган и нейният ръководител и изрично е приел, при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе по законосъобразността на ревизионния акт.

Делото е образувано по жалба на И. Ц. Г., с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], чрез адвокат Д. М., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221220005944-091-001/25.10.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП С., с който в тежест на И. Ц. Г. са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2018 г. в размер на 17 496,22 лв., данък върху годишната основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 14 076,93 лв. и за 2019 г. годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 68,25 лв.

Жалбоподателят – И. Ц. Г., чрез процесуалния си представител, излага доводи за незаконосъобразност на РА като неправилен и необоснован. Счита, че направените в него констатации не кореспондират със събраните доказателства. Твърди, че се е намирал в трудово правни отношения с „Крафт корект“ ЕООД и „Пресо груп“ ЕООД и като техен пълномощник е получавал сумите от Еконт. Твърди, че не е упражнявал търговска дейност по занятие и

неправомерно му е начислена облагаемата сума, посочена в РА, тъй като реализираният доход не е в негова полза, а в полза на посочените търговци. Също така, не е отпуснал заем в размер на 280 710 лв. на юридическо лице, а сумата е внасяна по поръчение на дружеството на основание пълномощно. Моли за отмяна на оспорения РА. Претендира разности.

Ответникът – директора на дирекция ОДОП – С., чрез юрисконсулт Т., оспорва жалбата, заявява, че РА е законосъобразен и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221220005944-020-001/01.10.2020 г. е възложена ревизия на И. Ц. Г. за установяване на задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на едноличен търговец и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г. Заповедта е връчена по електронен път на 16.11.2020 г.

Със Заповед за изменение № Р-22221220005944-020-002/15.02.2021 г., връчена на същата дата, срокът за извършване на ревизията е продължен до 16.04.2021 г. Със Заповед за изменение № Р-22221220005944-020-003/25.01.2022 г., връчена на 05.05.2022 г., е изменен съставът на ревизиращия екип, като обхватът на ревизията остава непроменен.

За резултатите от ревизията е съставен е Ревизионен доклад № Р-22221220005944-092-001/23.06.2022 г., връчен на жалбоподателя на 16.09.2022 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК е подадено възражение, в което жалбоподателят е поддържал, че е работил по трудови договори, че е получавал сумите като пълномощник на търговските дружества и че не е извършвал самостоятелна търговска дейност.

Възражението е прието за неоснователно.

Въз основа на ревизионния доклад е издаден Ревизионен акт № Р-22221220005944-091-001/25.10.2022 г., с който са установени задължения за данък по ЗДДФЛ, както следва: за 2018 г. – годишен и авансов данък в размер 17 496,22 лв. и лихва 6 192,21 лв., както и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ в размер 14 076,93 лв. и лихва 4 982,07 лв.; за 2019 г. – годишен и авансов данък в размер 68,25 лв. и лихва 17,12 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „Пресо Груп“ ЕООД с ЕИК: [ЕИК], „Крафт корект“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и „Евел Комерс“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК].

В хода на ревизията на жалбоподателя са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения. От същия са постъпили обяснения и обяснителни записки, в които се заявява, че същият има сключен трудов договор с дружеството „Крафт корект“ ЕООД от 01.02.2018 г., изпълнявал е длъжност „куриер“ срещу възнаграждение в размер на 300 лв. месечно и е получавал суми от „Еконт Експрес“ ООД като пълномощник на дружеството. Към обясненията са приложени копия от трудов договор и заповед за прекратяването му.

От обяснителна записка се установява, че е имал сключен допълнителен трудов договор с „Пресо груп“ ЕООД. От куриерска фирма „Еконт експрес“ ООД е получавало парични суми в брой в качеството му на пълномощник на „Пресо груп“ ЕООД за пратките, които е изпращал от името на дружеството с наложен платеж. Размера на сумите не знае. Сумите е предавал в офиса на фирмата на [улица] на И. А., но документи за това няма. Приложено е и копие от трудов договор от 01.11.2018 г.

В хода на ревизията са отправени искания за предоставяне на информация до банки, финансови институции, куриерски дружества, телекомуникационни оператори, държавни и общински органи и други трети лица.

С протоколи за присъединяване от 15.01.2021 г. и 09.03.2021 г. към ревизионното производство са приобщени документи от други производства, включително резултати от извършени насрещни

проверки по отношение на „Крафт Корект“ ЕООД и „Пресо Груп“ ЕООД.

С Протокол № Р-22221021019772-ППД-001/09.03.2021 г. са присъединени Протокол № П-22221019155643-073-001/19.03.2020 г. от извършена проверка относно спазване на данъчното и осигурително законодателство на „Крафт Корект“ ЕООД. При извършена проверка и анализ на документите и справките предоставени от „Еконт Експрес“ ООД се установява, че има сключен договор за куриерски и пощенски услуги от дата 18.09.2018 г. с „Крафт Корект“ ЕООД с посочен телефонен номер за контакти: [ЕГН] и имейл адрес. Изпратените пратки са на обща стойност 1 280 338,03 лв. Получените суми по наложени платежи за периода 2018 г. с подател име „Крафт Корект“ ЕООД от И. Ц. Г. са в общ размер на стойност 61 416,50лв.; Получени суми от ЗЛ по извършени от податели физически лица парични преводи в размер на 1 225 002,53 лв. Обща стойност на получените парични средства 1 286 419,03 лв. В представената от третото лице Еконт информация се съдържа файл с данни за електронни изявления; разходни касови ордери удостоверяващи изплащането на суми и пратки между И. Ц. Г., представител на „Крафт Корект“ ЕООД и служител на Еконт с посочен телефонен номер [ЕГН].

Извършена е проверка в информационните масиви на НАП относно наличие на подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключен трудов договор. При същата се констатира, че за лице И. Ц. Г. няма подадено такова уведомление. От този факт е направено заключение, че това лице не се е намирало никога в трудови правоотношения с „Крафт Корект“ ЕООД.

С Протокол № Р-22221521019767-ППД-001/09.03.2021 г. са присъединени Протокол № П-22221519155752-073-001/04.09.2020 г. от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на „Пресо Груп“ ЕООД. Установено е, че в дружеството е назначено едно лице по трудови правоотношения, с дата на сключване на трудов договор 15.01.2014 г., на длъжност Мениджър покупки/продажби с НКПД 12216003, с КИД 4719.-Търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки, с основна заплата 4500,00 лв. За П. Груп“ ЕООД няма данни да подадена информация за дължимите осигурителни вноски с декларации Обр.1 и Обр.6 съгласно чл. 5 от КСО. Установено е, че „Еконт Експрес“ ООД е изплатило в брой на „Пресо Груп“ ЕООД суми от наложени платежи през м.12.2018г. в размер на 3964.00 лв. и от пощенски парични преводи в размер на 51715,99 лв., от които 51260.99 лв. през 12.2018 г. и 455,00 лв. през 01.2019 г. Сумите са получени от доставки на мобилни телефони с марки Huawei P20, Samsung Galaxy, Apple iPhone, LG, iPhone, като получател на сумите е посочено лицето И. Ц. Г. и Б. Б., телефонен номер [ЕГН]. В справката за получени наложени платежи като подател за П. Груп“ ЕООД е посочено лицето Б. Б.. Във връзка с получените суми от И. Ц. Г. и Б. Б. на „Еконт Експрес“ ООД е връчено второ Искане за представяне на информация от трети лица № П22221519155752-041- 005/26.05.2020г. на 27.05.2020г. На 17.07.2020г. „Еконт Експрес“ ООД предоставя обяснения, че куриерското дружество приема за валидно упълномощаването, направено в записан телефонен разговор с упълномощителя през централата на дружеството и в отделни случаи „Еконт Експрес“ ООД изисква клиента да представи писмено пълномощно с изрично посочен обем от правомощия, които се предоставят на упълномощеното лице.

„Еконт Експрес“ ООД е предоставило пълномощно, без нотариална заверка, с което Д. М. – управител на „Пресо Груп“ ЕООД упълномощава И. Ц. Г. да получава и изпраща пратки и да получава парични преводи. Пълномощното е с дата 18.12.2018 г.

Извършена е проверка в информационните масиви на НАП относно наличие регистриран трудов договор с дружеството „Пресо Груп“ ЕООД, като се е установило, че такъв няма.

Поради наличие на установени в хода на ревизията обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно данни за укрита доходи, ревизия сее извършила по реда предвиден в чл. 122 от ДОПК -

ревизия при особени случаи. В тези случаи органът по приходите прилага установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа (чл.122, ал.1 от ДОПК).

На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е издадено Уведомление изх. № Р-22221220005944-113-001/08.03.2021 г. за определяне на данъчната основа за облагане с Данък върху общата данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК; Уведомление по чл. 17 ал. 1. т. 2 от ДОПК № Р-22221220005944-139-001/08.03.2021 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221220005944-040-002/09.03.2021 г. с приложена Декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за притежаваното имущество, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участие в управителни и надзорни органи на юридически лица. Определен е 14-дневен срок за представяне на допълнителни доказателства. Същите са връчени на лицето на 09.03.2021 г.

След извършен анализ и преценка на всички факти, обстоятелства и документи представени от ревизираното лице и от други задължени лица, свързани с различни производства и с цел изясняване на цялата фактическа обстановка, свързана с взаимоотношенията на „Крафт Корект“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Пресо Груп“ ЕООД с лицето И. Ц. Г. е установено, че получените суми по наложени платежи за периода 2018 г. с подател име „Крафт Корект“ ООД от И. Ц. Г. са в размер на 61 416,50 лв. За 2019 г. няма получени суми.

Получените суми по наложни платежи за периода м.12.2018 г. с подател име „Пресо Груп“ ООД от И. Ц. Г. са в размер на 3965,00 лв. и от парични преводи – 51260,99 лв. За периода м.01.2019 г. сумите от наложни платежи са 0,00 лв. и от парични преводи – 455,00 лв.

Или общо за ревизираните периоди са както следва: 2018 г. – 116641,49 лв.; 2019 г. - 455,00 лв. С оглед на описания реализиран доход е направен извод, че същият е в резултат на множество продадени стоки, регулярно през ревизирания период 01.01.2018 г. – 31.12.2019 г. Лицето не е регистрирано като едноличен търговец, няма регистрация в регистър БУЛСТАТ, но дейността която извършва практически е дейност по занятие, която се извършва системно с цел реализиране на печалба, респективно дохода се облага по реда на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Няма информация за сключен договор с „Еконт Експрес“ ООД и такъв не е представен при ревизията. Предвид броя на изпратените стоки и честотата на извършваните доставки, ревизиращият екип е приел, че И. Ц. Г. извършва стопанска дейност с цел реализиране на печалба.

За периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. И. Ц. Г. не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г. В резултат на извършения анализ при ревизията са установени приходи - 116641,49 лв. и разходи – 0,00 лв.

На основание чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа в размер на 116641,49 лв. Дължим данък (15%)- 17496,22 лв. На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума в размер на 17496,22 лв. се дължи лихва в размер на 5574,94 лв. изчислена за периода от 01.05.2019 г. до датата на РД.

За периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. И. Ц. Г. не е подавал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2019 г. В резултат на извършения анализ при ревизията са установени приходи - 455,00 лв. и разходи – 0,00 лв.

На основание чл.122 от ДОПК е определена данъчна основа в размер на 455,00 лв. Дължим данък (15%)- 68,25 лв. На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума в размер на 68,25 лв. се дължи лихва в размер на 14,81 лв. изчислена за периода от 01.05.2020 г. до датата на РД.

Относно дължимия данък по чл. 48 ЗДДФЛ в хода на ревизията са изследвани разходите за издръжка и живот, разходи за плащания на данъци, осигурителни вноски, такси и мита, разходи за платени лизингови вноски, вноски и тегления по разплащателни сметки – в това число и

захранванията по банкова сметка на „Евел Комерс“ ЕООД в размер на 270 910 лв., покупки на движимо и недвижимо имущество, разходи за внесени суми по застраховки, разходи за пътувания в чужбина и други на ревизираното лице. Извършен е анализ на представените документи и писмени обяснения от трети лица, както и от информационната база данни на НАП, касаещи семейно положение, банкови сметки, както и други доходи, подлежащи на деклариране, имуществено състояние, пътувания в чужбина, относими към ревизирия период.

Извършена е проверка за регистрирани трудови договори на И. Ц. Г.. Съгласно „Справка за всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ в ПП СУП лицето е назначено по трудов договор в „Транс Бест – 2017“ ЕООД за периода от 09.01.2018 г. до 22.06.2019 г. с основно трудово възнаграждение в размер на 2600,00 лв. и в „Ол Бет“ ЕООД от 24.06.2019 г. до 04.01.2022 г. с основно трудово възнаграждение в размер на 3000,00 лв.

В резултат на направените констатации за общия годишен доход за 2018г. – данъчната основа за облагане е определена в размер както следва:

На основание чл. 122 от ДОПК в размер на 140769,34 лв. Сума от годишните данъчни основи по чл.17 от ЗДДФЛ – 140769,34 лв. Общ размер на данъчните облекчения: 0,00 лв. Обща годишна данъчна основа - 140769,34 лв. Данък върху общата годишна данъчна основа – 14076,93 лв. Авансово удържан и внесен данък – 0,00 лв. Дължим данък за довносяне – 14076,93 лв.

На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесената в срок сума в размер на 14076,93 лв. се дължи лихва в размер на 4485,43 лв. Като е взето предвид, че крайния срок за вносяне на дължимия данък, съгласно чл.67 ал.4 от ЗДДФЛ е 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, лихвата е изчислена за периода от 01.05.2019 г. до датата на РД.

За периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. след извършената съпоставка не е установено несъответствие между стойността на имуществото на И. Ц. Г. и направените от него разходи и/или получени доходи.

В преходното проведено пред АССГ съдебно производство е приета справка от „Еконт Експрес“ ООД, от която се установява, че за ревизирия период по ЕГН на лицето няма получени наложени платежи/парични преводи.

В настоящето съдебно производство също е представена справка от „Еконт Експрес“ ООД, както и данни за захранванията по сметката на „Евел Комерс“ ЕООД, включително и данни за наличие на възлагане на И. Ц. Г..

При така установеното, съдът приема от правна страна следното:

Валидността на обжалвания РА е проверена в преходно проведените съдебни производства и потвърдена съобразно мотивите на Върховния административен съд в решение № 12747 от 25.11.2024 г. по адм. дело № 6644/2024 г. Ето защо и с оглед разпоредбата на чл. 224 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, този въпрос следва да се приеме, че е окончателно разрешен.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

В хода на ревизионното производство са предприети редица процесуални действия с оглед обективното и безпристрастно установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията на ревизираното лице. Независимо от това, съдът намира, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на материалния

закон и до необоснованост на фактическите изводи.

Същественото нарушение се изразява в непълно и едностранчиво изясняване на релевантните факти, което е обусловило неправилен извод относно характера на получените от жалбоподателя парични средства. По делото не е спорно, че през ревизираните периоди И. Ц. Г. е изпращал пратки със стоки до лица и е получавал сумите по наложени платежи и РКО от „Еконт Експрес“ ООД. Жалбоподателят не го оспорва, нито пред административния орган, нито пред съда. Спорен е обаче правнорелевантният въпрос в какво качество са получавани тези суми – като негов личен доход от собствена стопанска дейност или в качеството му на лице, действащо за сметка на търговски дружества.

Именно спорният въпрос - кое е данъчно задълженото лице за извършваната електронна търговия, чрез изпращане на пратки и получаване на продажната цена на стоките чрез куриерско дружество „Еконт Експрес“ ООД, не е бил изяснен по надлежния процесуален ред от органите по приходите.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че още в хода на извършените насрещни проверки жалбоподателят е заявил, че се намира в трудови правоотношения с „Крафт Корект“ ЕООД и „Пресо Груп“ ЕООД, че изпълнява длъжност „куриер“ и че получава процесните суми от „Еконт Експрес“ ООД като пълномощник на тези дружества, след което ги предава на същите. В подкрепа на тези твърдения са представени копия от трудови договори, както и заповед за прекратяване на единия от тях. Наред с това от информацията, предоставена от самото куриерско дружество, се установява, че същото е приемало упълномощаване на лицето, включително въз основа на телефонен разговор, както и че е било представено и писмено пълномощно, с което жалбоподателят е бил упълномощен да получава и изпраща пратки и да получава парични преводи от името на „Крафт Корект“ ЕООД, а от обясненията дадени от ревизираното лице става ясно, че същото не може да представи пълномощни от дружествата, тъй като ги е предало обратно.

Тези доказателства са пряко относими към въпроса за характера на получените суми, тъй като сочат на възможност същите да са били получавани от жалбоподателя не в лично качество, а като представител на търговски дружества. В тази връзка следва да се има предвид, че само индиция за наличие на укрити приходи не е достатъчно, за да се проведе ревизията по особения ред, а е необходимо пълно и главно доказване основанието за провеждане на ревизията по особения ред – в случая основанието по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК.

Въпреки това органите по приходите не са извършили необходимата преценка на тези данни в тяхната съвкупност, а са изградили фактическите си изводи избирателно, като са възприели единствено обстоятелството, че жалбоподателят е получател на сумите, без да анализират съдържащите се в същата доказателствена съвкупност данни за възможно представително качество.

В тази връзка следва изрично да се отбележи, че данните, предоставени от „Еконт Експрес“ ООД, макар да установяват по несъмнен начин факта на получаване на парични суми от жалбоподателя, не установяват сами по себе си, че същите представляват негов личен доход. Напротив, от същите данни се извлича и обстоятелството, че куриерското дружество е приемало упълномощаване на лицето и го е третирано като лице, действащо във връзка с дейността на търговски дружества. От представените електронни изявления е видно, че И. Ц. Г. е получавал парични преводи, като представител на „Пресо Груп“ ЕООД. От справките на куриерското дружество е видно и, че ревизираното лице е получавал суми по наложени платеж, като представител на „Крафт Корект“ ООД.

При това положение тези доказателства не са еднопосочни и не могат да обосноват сами по себе си извод, че жалбоподателят е получавал сумите от свое име и за своя сметка.

В случая решаващият извод, че жалбоподателят никога не се е намирал в трудови правоотношения и че получените суми представляват негов личен доход, е направен основно въз основа на липсата на данни за подадено уведомление по чл. 62 от КТ, както и за липсата на регистрирани трудови договори с дружествата. Тази липса обаче не е равнозначна на липса на трудово правоотношение, тъй като подаването на уведомление е задължение на работодателя и неговото изпълнение не води до автоматично несъществуване на сключения писмен трудов договор. Подаването на уведомление до НАП е законово задължение на работодателя и има значение за регистрацията и контрола, но липсата на такова уведомление не заличава автоматично съществуването на частния документ, материализиращ волеизявленията на страните по трудовото правоотношение.

Съдът не приема за доказано по несъмнен начин съществуването на трудови правоотношения между жалбоподателя и посочените дружества единствено въз основа на представените копия от договори, но същевременно приема, че наличието на такива данни, съчетано с информацията за упълномощаване, е достатъчно да разколебае извода на органа по приходите, че жалбоподателят е действал изключително и само в лично качество.

От друга страна, обстоятелството, че жалбоподателят не е представил документи за предаване на сумите на дружествата, не може само по себе си да обоснове извод, че тези суми са останали в неговия патримониум и представляват негов личен доход, при положение че не е доказано първоначално в какво качество са получени.

При това положение съдът приема, че не е доказано по надлежния ред, че получените от жалбоподателя суми представляват негов личен облагаем доход.

Незаконосъобразно е позоваването на особения ред по чл. 122 от ДОПК.

Съдът приема, че в случая не са доказани предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК за наличие на укрити приходи. Самото установяване на факта на получаване на парични суми от жалбоподателя не е достатъчно, за да се приеме, че са налице

укрити приходи, доколкото не е доказано, че тези суми представляват негов личен доход, а не са получени в изпълнение на чуждо правоотношение.

При наличие на данни в административната преписка, сочещи на възможно представително качество на жалбоподателя, включително информация за упълномощаване и за получаване на сумите във връзка с дейността на търговски дружества, не може да се направи категоричен извод, че получените суми съставляват укрити приходи на самото физическо лице.

При това положение не е налице основание за прилагане на особения ред по чл. 122 от ДОПК.

Неправилен е и материалноправният извод за приложение на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. За да се приеме, че физическо лице осъществява дейност като търговец по смисъла на Търговския закон без регистрация като едноличен търговец, следва да бъде установено, че същото извършва системна стопанска дейност от свое име и за своя сметка с цел печалба. В конкретния случай този извод не може да бъде направен, тъй като не е доказано, че жалбоподателят е действал именно от свое име и за своя сметка, а не като лице, изпълняващо функции по възлагане от търговски дружества.

Следва да се обсъдят и констатациите на органите по приходите относно предоставяне на заем от страна на жалбоподателя на дружеството „Евел Комерс“ ЕООД. Липсват доказателства за възникване на облигационно отношение по заем, включително за предоставяне на средства от жалбоподателя в лично качество, за уговорка за връщане, както и за какъвто и да е документален израз на такова правоотношение. При тези данни не може да се приеме, че внесените по сметки на дружеството суми представляват предоставен заем от страна на жалбоподателя, още повече при наличието на твърдения, че същият е действал по поръчение на управителя. От представените в съдебното производство данни от банката, където ревизираното лице е внасяло суми по сметката на дружеството, става ясно, че същият е действал по възлагане.

Следователно тези констатации не могат да бъдат използвани като доказателство за наличие на личен паричен ресурс у жалбоподателя, нито като аргумент в подкрепа на извода, че получаваните от него суми представляват негов личен доход.

По делото не са представени документи, въз основа на които да може да се направи категоричен извод за наличието на укрити приходи и недекларирани такива.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Доколкото в случая наличието на основания по чл. 122 от ДОПК не се подкрепя от събраните доказателства, то неправилно са определени задължения на лице, за което неправилно е прието, че укрива приходи.

По изложените съображения РА е изцяло незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

При този изход на спора и с оглед направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя съдът намира, че в негова полза следва да се присъдят претендираните по делото разноски за адвокатско възнаграждение за две от три съдебни инстанции, както и за заплатена държавна такса.

Съобразно изхода на спора в полза на И. Ц. Г. следва да се присъдят разноски за платената по адм. дело 5845/2023 г. на АССГ държавна такса в размер на 5,11 евро.

От процесуалния представител на оспорващата е заявено искане за заплащане на адвокатско възнаграждение, чиито размер се претендира по реда на чл. 38 от ЗА. Съдът намира, че искането е основателно по отношение на претендираното адвокатско възнаграждение по адм. дело № 11848/2024 г. по описа на АССГ и по адм. дело № 6644/2024 г. на ВАС, тъй като са представени Договори за правна помощ и съдействие, в който изрично е записано, че адвокатската услуга се предоставя по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 (на материално затруднени лица) от ЗА. В производството по адм. дело № 5845/2023 г. такъв договор не е представен и следователно искането е неоснователно.

Представените договори за правна защита има обвързваща сила за съда и представляват валидно основание за прилагане на чл. 38 от ЗА. В съответствие с принципа за независимост на упражняваната адвокатска професия, установен с чл. 2, ал. 1 от ЗА, в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, адвокатът сам определя кои лица са материално затруднени, както и на кои от тях да окаже безплатна правна помощ, поради което основанието за сключване на приложения договор, не подлежи на установяване пред съда. Съгласно ал. 2 на чл. 38 от ЗА в приложимата й редакция, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Съдът го определя в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 ЗА и осъжда другата страна да го заплати, т. е. в случая по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/09.07.04 г. за възнаграждения за адвокатска работа и е в размер на 2084,34 евро – при материален интерес от 42 832,80 лв. за една инстанция. В случая след като адвокатът има право на адвокатско възнаграждение за две от три съдебни инстанции съдът определя общия размер на 4168,68 евро. В тази връзка НАП следва да бъде осъдена да заплати в полза на адв. Д. М. адвокатско възнаграждение в горепосочения размер.

Липсва и възражение от страна на ответника по чл. 78, ал. 5 от от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 66-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221220005944-091-001/25.10.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., мълчаливо потвърден от директора на дирекция ОДОП - С., с който в тежест на И. Ц. Г. са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2018 г. в размер на 17 496,22 лв., данък върху годишната основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2018 г. в размер на 14 076,93 лв. и за 2019 г. годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 68,25 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на И. Ц. Г., с ЕГН: [ЕГН], сумата от 5,11 (пет евро и единадесет евроцента) евро – разноси по делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на адв. Д. М. М. вписан в С. адвокатска колегия с № [ЕГН], сумата от 4168,68 (четири хиляди сто осемдесет и шест евро и шейсет и осем евроцента) евро - адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: